

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Omnes calamitosos se reos agnoscere debere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

iectis manibus comprehenderent, animaduenterunt, etiam esse scabiosum. Duos ergo iam ab eo postulabant nummos. Etiam tunc illo refragante, apparuit quoque lippitudo oculorum: Tum isti, iam tres dabis nummos, inquit. Egone? ait ille, pugnabo potius. In lucta illa detecta est hernia quoque. Tum exegere tandem nummos ab eo quatuor, qui si vnum dedisset, liber ire potuisset. Sic plurimi leuibus malis impatienter toleratis, grauiora, & conduplicata sibi accerfunt, quemadmodum fertur Laomedonti quondam accidisse, qui equis traditis, quos Herculi promiserat, se, & suos conseruare potuisset, quibus denegatis, non illos postea solum, sed etiam vrbe vi rapta regnum amisit. Pari pacto, qui castigari à Deo nolunt, ob sua delicta, nihilominus castigantur, & regnum insuper celorum amittunt.

X.

At culpam non agnoscis? Nec Ephram agnouerat; beneficium fuit, plecti, vt agnosceret. Multi periculosissime ægrotant, qui se sanissimos arbitrantur. Primus sanandi gradus est, morbum patefacere. Deus dicere potuit: *Quis me arguet de peccato?* Nos id dicere non possumus. *Quis enim*, ait S. Augustinus, *ægrotat in hac vita? quis non longum languorem trahit? nasci in hoc corpore mortali, incipere ægrotare est.* Insanus est, qui hie se sanum iudicat. *Si dixerimus quoniam non peccauimus; mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis.* *Quis me arguet de peccato?* ais. Angelus tuus, diabolus tentator tuus, conscientia tua te arguet de peccato: ipsa Dei pœna te arguet; quæ plerumq; homini scelerum memoriam refricat. Ita fratres Ioseph, post triduanum carcerem, proditores habiti, quamuis nullius sibi proditiõis conscij, locuti sunt ad inuicem: *Merito hac patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animæ illius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus: idcirco venit super vos ista tribulatio.* E quibus vnus Ruben, ait: *Numquid non dixi vobis: Nolite peccare in perurum: & non audistis me? en sanguis eius exquiritur.* Diu antè factum crimen sciuerant nondum esse deletum è memoria: cuius omne malum vindictam interpretabantur. Ita & Ionas coortata sua tempestate: *Tollite me, ait, & mittite in mare, & cessabit mare à vobis: scio enim ego, quoniam propter me tempestas hac grandis venit super vos.* Vtinam & nos hunc spiritum haberemus! quàm quis

Ioan 8. 46.

S. Augustin.
in Psal 102.

1. Ioan. 1. 30.

Genes. 42. 21.

Ion. 1. 12.

æquis animis aduersa omnia exciperentur? Dicuntur de te, quæ numquam cogitasti? discute sinum & vide, an non & tu de alijs dixeris aliquando, quæ non cogitarunt. Suspiciantur te homines iniustum, furem, impurum? examina conscientiam, an non & tu talia de alijs fueris suspicatus? Fraude circumuentus es? in pectore tuo circumspice, an non & alijs à te fuerint circumuenti. Forum tuum alius polluit? sed tu quoque antè forum alterius polluisti. Deicit te de dignitate, de loco, de officio alius? alios prior ipse deiecit, aut longè designasti grauiora. Sed in hoc aut illo facinorum genere iniuriam pateris? iniuriam iniurijs scito fuisse compensandam: si nocens esses, de quo accusaris, non antiquum tuum crimen, sed illud ipsum lueres, de quo accusaris. Noli ergo Deum urgere de peccato, aut de iniquitate, sed te ipsum, si exagitaris; culpam agnosce, si pœnam sentis. Quòd si culpa est tibi occulta, scito nihilominus à Deo iustissimo neminem frustra puniri. Audi ipsum Apostolum: *Nihil mihi conscius sum, inquit: sed non in hoc iustificatus sum, qui autem indicat me Dominus est.* Plus videt, quàm tu, ò homo, plus illi crede, quàm tibi: & quoties iratum animaduertis, sancti illius verbis illum placa: *Domine lux mea, inimici mei de me fecerunt quacumq; voluerunt; percusserunt, nudauerunt, polluerunt, corruperunt, vulnerauerunt, & occiderunt me, quia recessi à te: itemque: Domine quoniam tu es, qui fecisti me, noli exterminare me, tantum cade ut proficiam, non ut deficiam, tantum tunde ut producar, non ut comminuar.* Hoc discrimen est inter testam & aurum; testa cum tunditur, frangitur; aurum etiã tustum extenditur. Sic homines prauis pœnis sunt peiores & pereunt; probati, cum castigantur, emendantur. Et multi malis docti, cum Ephraim mundo nuntium remisérunt; ne rursus peccantibus aliquid deterias contingeret; vel saltem isti sapuerunt.

Qualem ego virum cognoui, in quo eruditio cum ingenio certabat, qui eum ad perpetuum carcerem damnatus, in se descendisset, Dei cœpit agnoscere iudicia, ac me audiente ingenue dixit, se in libertate constitutum cogitasse; enimvero, an Deus esset, saepe dubitasse. Carcer ergo, in quẽ alia de causa coniectus, de qua conuictus non est, illi dubium exemit, & mentem reddidit. Nam vel ex hac pœna agnouit, esse Deum scelera punientem, neque

1. Cor. 4. 4.

S. Augustinus
lib. soliloq.
cap. 6.

XI.